

ข้อบังคับว่าด้วยระเบียบวินัย และการลงโทษพนักงาน

การทำเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๕๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔ (๔) แห่งพระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๕๔ คณะกรรมการของการทำเรือแห่งประเทศไทย จึงให้วางข้อบังคับว่าด้วยระเบียบวินัยและการลงโทษพนักงานของการทำเรือแห่งประเทศไทย ขึ้นไว้ด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ดังต่อไปนี้.—

หมวด ๑

ข้อความทั่วไป

ข้อ ๑. ข้อบังคับนี้ให้เรียกว่า “ข้อบังคับว่าด้วยระเบียบวินัยและการลงโทษพนักงานของการทำเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๕๘”

ข้อ ๒. ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓. นับแต่วันใช้ข้อบังคับนี้ ให้ยกเลิกข้อบังคับว่าด้วยระเบียบวินัยและการลงโทษพนักงานของการทำเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๕๗ ตลอดจนระเบียบและคำสั่งใดที่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้โดยทั้งหมด

ข้อ ๔. เพื่อประโยชน์แห่งข้อบังคับนี้ คำว่า “พนักงาน” ให้หมายความว่าพนักงานของการทำเรือแห่งประเทศไทย ทุกตำแหน่ง นอกจากพนักงานแรงงาน

หมวด ๒

ระเบียบวินัย

ข้อ ๕. พนักงานของการทำเรือแห่งประเทศไทย ต้อง รักษาวินัยโดยเคร่งครัด ผู้ใดฝ่าฝืนถือว่าผู้นั้นกระทำความผิด จักต้องได้รับโทษตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

ข้อ ๖. พนักงานต้องอยู่ในระเบียบวินัยดังต่อไปนี้.—

(๑) ต้องสนับสนุนการปกครองตามรัฐธรรมนูญด้วยความบริสุทธิ์ใจ

(๒) ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ และปฏิบัติตนให้อยู่ในความสุจริต ห้ามมิให้อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ของตน ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมก็ตาม เพื่อหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

(๓) ต้องตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าให้แก่การทำเรือแห่งประเทศไทย และเอาใจใส่ระมัดระวัง รักษาประโยชน์ของการทำเรือแห่งประเทศไทย

(๔) ต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา

(๕) ต้องตั้งใจปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งของผู้บังคับบัญชา และอุทิศเวลาทั้งหมดของตนให้แก่การทำเรือแห่งประเทศไทย จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ไม่ได้

(๖) ต้องไม่เป็นตัวกระทำการในทางหุ้นส่วน หรือบริษัทใดๆ

(๗) ต้องเคารพและเชื่อฟังคำสั่งผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งงานในหน้าที่โดยชอบ และปฏิบัติตามคำสั่งโดยมิชักช้า ห้ามมิให้กระทำความผิดผู้บังคับบัญชาเหนือตน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตพิเศษเป็นครั้งคราว

(๘) ต้องประพฤติตนและรักษาชื่อเสียงมิให้เสื่อมเสีย เป็นผู้ประพฤติชั่ว ห้ามมิให้ประพฤติซึ่งอาจจะทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ เช่น ประพฤติตนเป็นคนเลวเฟล มีหนี้สินรุงรัง เมาศุรา เกลียดคิดให้โทษ เล่นการพนันเป็นอาจีน กระทำความผิดทางอาญา กระทำหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการอื่นใด ซึ่งอาจทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งตำแหน่งหน้าที่ของตน

(๙) ต้องไม่เสพเครื่องดองของเมาในเวลาปฏิบัติงานตามหน้าที่เป็นอันขาด

(๑๐) ต้องไม่กระทำหรือละเว้นการกระทำสิ่งใดๆ อันอาจจะเป็นเหตุก่อให้เกิดความแตกแยกสามัคคี หรือก่อให้เกิดกระด้างกระเดื่องในบรรดาบุคคลซึ่งอยู่ในวงงานของการทำเรือแห่งประเทศไทย

(๑๑) ต้องสุภาพเรียบร้อยต่อผู้บังคับบัญชาและต่อพนักงานด้วยกัน

(๑๒) ต้องต้อนรับด้วยความสะดวกและรวดเร็ว ให้ความเป็นธรรม ให้ความสงเคราะห์ต่อพ่อค้าประชาชนผู้มาติดต่อในกิจการอันเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตนโดยไม่ชักช้าและสุภาพเรียบร้อยต่อประชาชนทั่วไป

(๑๓) ต้องรักษาความลับของการทำเรือแห่งประเทศไทย

หมวด ๓

การลงโทษ

ข้อ ๗. การลงโทษมี ๖ สถาน คือ

- (๑) เลิกจ้างโดยขาดความไว้วางใจในความประพฤติหรือมีความบกพร่องต่อ
งานในหน้าที่
- (๒) เลิกจ้างโดยหย่อนสมรรถภาพในด้านปฏิบัติงาน
- (๓) ลดขั้นเงินเดือน
- (๔) ตัดเงินเดือน
- (๕) ภาคทัณฑ์
- (๖) คำหนโทษเป็นหนังสือ

ข้อ ๘. การลงโทษพนักงานตามข้อ ๗ (๑) และ (๒) เป็นอำนาจของผู้อำนวยการ
ที่จะพิจารณาโทษตามพฤติการณ์ซึ่งปรากฏในกรณีนั้น ๆ

ข้อ ๙. เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ลงโทษพนักงานตำแหน่งใดตามอำนาจแล้ว ให้เสนอ
การลงโทษนั้นต่อผู้อำนวยการโดยด่วนตามลำดับ

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกลงโทษซึ่งมีตำแหน่งเหนือผู้ลงโทษไม่เห็นชอบด้วย
กับคำสั่งลงโทษก็ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวมีอำนาจสั่งเพิ่มโทษ ลดโทษ หรือยกโทษได้ แต่ถ้า
จะเพิ่มโทษแล้ว โทษที่สั่งเพิ่มขึ้นรวมกับที่ลงไว้แล้วเดิมต้องไม่เกินอำนาจของผู้ที่สั่งใหม่นั้น

ข้อ ๑๐. ผู้ที่จะได้รับโทษตามข้อ ๗ (๑) จะต้องปรากฏการกระทำความผิดดัง
ต่อไปนี้.—

- (ก) ละทิ้งหน้าที่
- (ข) ทุจริตต่อหน้าที่ หรือมีพฤติการณ์ล่อไปในทางมลทินมั่วหมอง
- (ค) ถูกจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยคำพิพากษาคดีถึงที่สุด เว้นแต่ความผิด
ฐานลหุโทษหรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท
- (ง) ต้องคำพิพากษาให้เป็นคนล้มละลายเพราะทำหนี้สินขึ้นด้วยความทุจริตหรือต้อง
คำพิพากษาในคดีแพ่งอันแสดงว่าเป็นการเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งตำแหน่งหน้าที่อย่างร้ายแรง

(จ) ชัดคำสั่งผู้บังคับบัญชาหรือฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับเป็นเหตุให้เสียหายอย่างร้ายแรงแก่กิจการของการท่าเรือแห่งประเทศไทย

(ฉ) ประมาทเลินเล่อในหน้าที่เป็นเหตุให้เสียหายอย่างร้ายแรงแก่กิจการของการท่าเรือแห่งประเทศไทย

(ช) ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

(ซ) เปิดเผยความลับของการท่าเรือแห่งประเทศไทย เป็นเหตุให้เสียหายอย่างร้ายแรงแก่กิจการของการท่าเรือแห่งประเทศไทย

(ณ) เป็นจำเลยในคดีอาญานอกจากความผิดหุโทษหรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท แม้ศาลจะพิจารณาให้ปล่อยตัว แต่ผู้บังคับบัญชาเห็นว่ามัวหมอง

(ด) มีพฤติการณ์อื่นไม่น่าไว้วางใจ เสพเครื่องทองของเมาในเวลาปฏิบัติงานตามหน้าที่ ก่อการวิวาท แพร่ข่าวอวดกล

ข้อ ๑๑. ผู้ที่จะได้รับโทษตามข้อ ๗ (๒) คือผู้ที่ต้องด้วยลักษณะดังต่อไปนี้.—

(ก) หย่อนสมรรถภาพในหน้าที่ ไม่อุทิศเวลาให้แกกิจการ เกียรติยศในหน้าที่

(ข) ถูกตำหนิหรือลงโทษเกินกว่าสามครั้งในระหว่างปี

(ค) มีพฤติการณ์อื่นใด อันแสดงให้เห็นว่าไม่ควรที่จะให้อยู่ในตำแหน่งหน้าที่

ข้อ ๑๒. โทษลดชั้นเงินเดือนตามข้อ ๑๓ มีกำหนดระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปี

ในการลดชั้นเงินเดือน เมื่อพ้นกำหนดหกเดือนแล้ว ถ้าปรากฏว่าพนักงานผู้นั้นประพฤติตนเรียบร้อย หรือมีความดีความชอบเป็นพิเศษ ผู้สั่งลงโทษจะเพิกถอนการลดชั้นเงินเดือนก่อนครบกำหนดเวลาเสียก็ได้

ข้อ ๑๓. การลดชั้นเงินเดือน และการตัดเงินเดือนพนักงานให้เป็นไปตามตารางที่กำหนดไว้ดังต่อไปนี้.—

ผู้บังคับบัญชา	ผู้กระทำผิดวินัย	ลดชั้น เงินเดือน ไม่เกิน	ตัดเงินเดือนไม่เกิน	
			กำหนดเวลา	กำหนดส่วน เงินเดือน
ผู้อำนวยการ	หัวหน้ากองหรือเทียบเท่า	๓ ชั้น	๒ เดือน	๒๕%
	หัวหน้าแผนกหรือเทียบเท่า	๓ ชั้น	๔ เดือน	๒๕%
	ประจำแผนก หัวหน้าหมวดหรือเทียบเท่า	๓ ชั้น	๖ เดือน	๒๕%
	เสมียนพนักงานหรือเทียบเท่า	๓ ชั้น	๘ เดือน	๒๕%
หัวหน้าฝ่าย หรือเทียบเท่า	หัวหน้ากองหรือเทียบเท่า	๑ ชั้น	๒ เดือน	๑๐%
	หัวหน้าแผนกหรือเทียบเท่า	๑ ชั้น	๒ เดือน	๑๐%
	ประจำแผนก หัวหน้าหมวดหรือเทียบเท่า	๑ ชั้น	๒ เดือน	๑๐%
	เสมียนพนักงานหรือเทียบเท่า	๑ ชั้น	๒ เดือน	๑๐%
หัวหน้ากอง หรือเทียบเท่า	หัวหน้าแผนกหรือเทียบเท่า	—	๒ เดือน	๑๐%
	ประจำแผนก หัวหน้าหมวดหรือเทียบเท่า	๑ ชั้น	๒ เดือน	๑๐%
	เสมียนพนักงานหรือเทียบเท่า	๑ ชั้น	๒ เดือน	๑๐%
หัวหน้าแผนก หรือเทียบเท่า	ประจำแผนก หัวหน้าหมวดหรือเทียบเท่า	—	๑ เดือน	๕%
	เสมียนพนักงานหรือเทียบเท่า	—	๑ เดือน	๕%

ข้อ ๑๔. การภาคทัณฑ์ การดำเนินโทษเป็นหนังสือ ให้เป็นไปตามระเบียบที่
ผู้อำนวยการกำหนด

ข้อ ๑๕. เมื่อพนักงานการทำเรือแห่งประเทศไทย ผู้ใดถูกฟ้องคดีอาญาหรือถูก
สอบสวนโดยพนักงานสอบสวนว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่คดีความผิดที่มีกำหนดโทษชั้นลหุโทษ
หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือมีกรณีต้องหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงผู้อำนวยการ
อาจสั่งมิให้มาปฏิบัติงานได้ เมื่อได้สั่งการไปแล้วจะต้องพิจารณาลงโทษให้เสร็จสิ้นไปภายใน
ไม่เกิน ๓๐ วัน นับแต่วันสั่ง

หากภายหลังศาลได้พิพากษาว่าผู้นั้นไม่มีความผิดก็ดี หรือพนักงานสอบสวนได้สอบสวนแล้วปรากฏว่าผู้นั้นไม่มีความผิดก็ดี ผู้ถูกลงโทษเลิกจ้างในกรณีดังกล่าวในวรรคแรกอาจยื่นคำร้องขอกลับเข้าปฏิบัติงานในตำแหน่งและหน้าที่เดิมก็ได้

การสั่งให้ผู้ยื่นคำร้องขอกลับเข้าทำงานตามวรรคก่อน ให้เป็นอำนาจของผู้อำนวยการจะพิจารณาถึงตามแต่จะเห็นสมควร

เมื่อผู้อำนวยการสั่งประการใดเป็นอันถึงที่สุด ถ้าผู้อำนวยการมิได้สั่งอย่างใดอย่างหนึ่งภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันรับคำร้องนั้น ให้ถือว่าผู้อำนวยการเห็นชอบตามคำสั่งเดิมแล้ว

หมวด ๔

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๖. บรรดากรณีที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาหรือสอบสวนพนักงานว่ากระทำผิดวินัย ซึ่งค้างการพิจารณาหรือสอบสวนก่อนใช้ข้อบังคับนี้ ให้ดำเนินการไปตามข้อบังคับที่ใช้ในขณะที่เกิดขึ้น

หมวดสุดท้าย

การรักษาข้อบังคับ

ข้อ ๑๗. ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจวางระเบียบเพื่อให้การเป็นไปตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๑๘. ในกรณีใดที่เกิดปัญหาซึ่งมิได้กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ หรือกำหนดไว้ไม่ชัดเจน ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการท่าเรือแห่งประเทศไทย ในการตีความชี้ขาดปัญหานั้น ๆ

ข้อ ๑๙. ให้ประธานคณะกรรมการการท่าเรือแห่งประเทศไทย รักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้.

การท่าเรือแห่งประเทศไทย

ประกาศมา ณ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๔๘

(ลงชื่อ) พระยาโทณวณิกมนตรี

(พระยาโทณวณิกมนตรี)

ประธานคณะกรรมการการท่าเรือแห่งประเทศไทย